

ning, men i Øjeblikket er det vanskeligt at fremskaffe dette Materiale. Jeg gjorde det saa hurtigt som muligt, men jeg gjorde det ikke med nogen særlig Lyst, det tilstaaer jeg, fordi jeg vidste, at det ærede Medlem ikke var i Stand til at forstaa en saadan Statistik, og at den vilde blive Genstand for Misbrug, saaledes som vi ogsaa har hørt i Dag. Det ærede Medlem sagde saaledes, at en Tønde Hartkorn har kostet saa og saa meget i Indkøb Landet over, men af de Tal, vi har faaet fra Landbrugsministeriet, ser vi, at ved Køb til Oprettelse af mindre Brug har den kostet saa og saa meget; der var en Overpris — jeg ved ikke, om det var 1—2—3 Mill. Kr. —, som var betalt lige ud af Jordkøbernes Lommer. Ja, jeg maa sige, den Talerstol, der findes i Folketinget, er taalmodig og maa finde sig i meget, men jeg synes nok, den Argumentation, det ærede Medlem her fremkom med, var af den Beskaffenhed, at jeg vil give ham det Venneraad ikke at gaa videre med det Argument. Det ærede Medlem oplyste jo, at medens tidligere $\frac{2}{3}$ af den Jord, der udstykkedes efter denne Lov, blev købt i Jylland, havde det sidste Aar været saaledes, at $\frac{3}{4}$ blev købt i Jylland, og det ærede Medlem ved jo meget vel, at naar vi kommer til Jylland, er Hartkornet et meget svagt Grundlag at arbejde paa, og det er saaledes, at jo mere vi køber i Jylland, desto højere bliver Prisen pr. Td. Hartkorn. Det ærede Medlem ved meget vel, at der findes Ejendomme i Jylland, som ikke egentlig kan kaldes Husmandsbrug, der kun har nogle faa Fjerdingskar Hartkorn; der findes Gaarde paa over 200 Tdr. Land, som ikke naar stort op over en Skp. Hartkorn, og hvis det ærede Medlem vil købe en saadan Gaard, kan det ærede Medlem tro, han kommer til at betale en ordentlig Pris pr. Td. Hartkorn; det bliver en Pris, som langt overgaar de Tal, der her er nævnt. Og nu kan vi nok sige, at det er en stor og betydningsfuld Sag, vi drøfter, at det er mange Brug, der er oprettet, op imod 1 000 i det sidste Aar, og det er et stort Tal; men i Forhold til det hele Areal, der omsættes, er det dog en ren Bagatel, og deraf er altsaa det meste købt i de Egne af Jylland, hvor Hartkornsansættelsen er saa usikker og i mange Tilfælde næsten helt mangler — det ærede Medlem gjorde meget rigtigt opmærksom paa i Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at det viser sig, at de Brug, der er oprettet efter denne Lov, er større i Areal, men mindre i Hartkorn, hvilket absolut ikke behøver at betyde, at de er ringere i

Kvalitet, men det viser kun, at Hartkornsansættelsen siger hverken det ene eller det andet og slet ikke kan bruges i denne Sammenhæng. Det ærede Medlem maa da forstaa, at det Grundlag, han her argumenterer paa, er saa løst, saa ubrugeligt, at det slet ingenting siger om det Spørgsmaal, det ærede Medlem ønsker at belyse.

Det ærede Medlem sagde saa: Vi kan jo sammenligne med Jordpriserne i den første Tid, i 1901—10. Jorden er dog meget dyrere nu, end den var den Gang. Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard i, at der er meget faa Ting her i Landet, der er steget saa lidt som Jorden; ja, jeg vil ikke blot sige det, men Jorden er en af de Ting, der endog er faldet i Pris. Det ærede Medlem oplyste efter Jordvurderingen, at Jorden fra 1916 til nu var steget ca. 30 pCt. i Værdi — hvis vi tager de Handelspriser, der er offentliggjort, viser det sig, at Jordvurderingen ikke helt holder Stik; Stigningen er større, den er ca. 40 pCt. Men her maa man huske paa, at den Værdi, der blev sat før Krigen, var en Værdi i gamle Kroner, den Værdi, vi nu anvender, er ansat i Kroner, hvis Købeevne — jeg tænker ikke her paa Valutaforskellighederne — i Sammenligning med den gamle Krone kun er ca. 50 Ø. Hvor finder det ærede Medlem en Ting, der kun er steget ca. 40 pCt. i Værdi? Hvor er de Lønninger, hvor er de Genstande, hvor er de Varer, de Ydelser, hvis Værdistigning kun er 40 pCt. i nominelt Beløb? Naar vi har et Prisniveau, der rundt regnet er ca. 200 pCt. af det, vi havde i 1914, saa betyder en Jordprisstigning paa 40 pCt., altsaa en Jordpris af 140 pCt. af det, den var i 1914, i Virkeligheden, at Jordpriserne er faldet i Sammenligning med alt andet fra 100 til 70. Det er netop det ejendommelige, det har vi talt saa ofte om i Forbindelse med disse Love, at medens Byggeomkostningerne, det, det koster at leje Hjælp til Opførelse af Bygninger, det, Murstenene koster, det, Tømmeret koster, er steget og steget langt mere end de fleste andre Ting, er Jorden det, der er steget mindst, og den er altsaa i Forhold til Prisniveauet faldet betydeligt; den er forholdsvis langt billigere i Dag, end den var i 1914.

Men saa gaar det ærede Medlem Hr. Olufson en tredje Vej for at bevise, at der kan konstateres en mægtig Overpris ved disse Køb. Det ærede Medlem sammenligner med Jordværdien og siger: Jordværdien er dog den virkelige Værdi. Jeg an-